

А пакъ дръга ще рече: той каша ѝ
 Не ѝ праша, кат' а знай каква-ѝ,
 И та като невиджа, че какво-ѝ тѣй,
 Бижте ма сега искамъ ва по мой-тѣ:
 Бѣк' ще сѣднѣмъ да слушамъ нѣй неа?
 Та кат' ѝа гледа, че какво . . .
 И тѣй твоа совѣтъ нищо не струва,
 Щото сѣка на своа умъ струва.
 Сѣка мнѣли, че, из многото дѣла,
 Съ фѣсти, съ кѣдрѣ, като са подрѣса,
 Съ маакобѣн като са напѣра,
 Кат' са гладѣи, като са напѣри,
 Щото нека тогазъ ще го намѣри . . .
 Колкот' за насъ нѣе рече моми смѣи,
 И да кажешъ за нѣ-дрѣго не мѣганмѣзъ,
 И тѣй трѣба алаж да смѣи прикрани,
 Да не ходишъ окжѣгани, издрани:
 Тѣй да бѣдемъ ногизани, напѣти,
 Да фѣшамъ очѣи на мѣжѣсти,
 Билѣ из мода, бналѣ из дръга угода,
 Щото, знай са, нѣи смѣи стока за проданъ.
 Ами тѣзи дѣто, съ са продаан?
 /ж' са вече уженѣан, прибрѣан,